2016-01-09

Wat wil je nog meer? - deel 1, Uit elkaar gaan

Dag allemaal,
“Er zijn meer vissen in de zee, weet je. Op de universiteit leer je veel meer meisjes kennen en hoe weet je nu dat één van hen niet degene is die God voor jou heeft?” Dat zei mijn moeder tegen mij en dat leidde ertoe dat ik het met Barb uitmaakte, toen we beiden op de middelbare school zaten.

Barb was mijn eerste ‘echte’ vriendin en mijn moeder was bezorgd en dacht dat het voor mij goed zou zijn de diversiteit van de zogenaamde vissen in de zee te ontdekken. Barb en ik kregen verkering toen zij 15 was en ik net 16: We waren jong, dun en vonden in elkaar iemand om over de problemen van het leven te praten. Eén van die drie is nog steeds waar.

Maar ik begreep wat moeder zei. Het jaar daarna ging ik naar de Indiana University (IU) terwijl Barb het laatste jaar op de middelbare school af moest maken, zo’n 2 uur rijden bij mij vandaan. IU had ongeveer 35.000 studenten in die tijd, wat wil zeggen dat tenminste 17.500 van hen de vrouwelijke variëteit van de vissen in die grote zee zouden zijn.

Ik brak Barb’s hart
Aangespoord door mijn moeder, maakte ik het uit met haar, voordat ik de kans kreeg er goed over na te denken. Toen ik eindelijk de tijd vond om erover na te denken, was dit mijn redenering:

In de 2 jaar dat we met elkaar omgegaan waren, hadden Barb en ik ons hele leven met elkaar besproken. Haar leven thuis was vreselijk geweest en mijn vader had ons gezin verlaten, waardoor ik snel volwassen geworden was, dus we waren twee gebroken mensen die samen de Heer en genezing hadden gevonden.

Ik wist dat zij een fantastische moeder zou zijn, dat zij altijd trouw zou zijn, dat ze zo eerlijk als maar zijn kon zou zijn, met een sterk gevoel voor wat goed en fout is – ze was en is nog steeds intens. Ik was als de echtgenoot van de Spreuken 31:10-11 vrouw, wier waarde koralen ver te boven gaat en op wie het hart van haar man vertrouwt. Ik kende ook haar geweldig gevoel voor humor, de tederheid van haar hart, haar liefde voor de natuur en voor vlinders en haar oog voor detail.

Ik kwam tot de conclusie dat, ongeacht wie ik op de universiteit zou ontmoeten, er niemand beter dan Barb zou zijn.

Als je weet dat iemand eerlijk is, kunnen ze niet nog eerlijker worden, ze zijn volkomen eerlijk. Zodra je weet dat iemand de Heer voor 100% liefheeft, net als jij, kunnen ze dat niet verbeteren. Als je weet dat zij haar hele hart aan jou gegeven heeft, is het niet mogelijk meer dan die 100% van haar te ontvangen.

Ik realiseerde mij dat het er verder op aan komt leren om te gaan met die persoonlijke verschillen en hoe die kwaliteiten toegepast moeten worden in het leven. Dat betekent eenvoudigweg voor allebei in de loop der jaren een groeien in karakter in Christus. Zolang beiden blijven groeien en volwassen worden als persoon in Christus, kunnen ze overal uitkomen.

Dus waarom zou ik iemand verlaten die ik zo goed kende en die mij zo goed kende, om voor één of andere ‘vis’ te gaan die ik nog niet eens had ontmoet? En omdat ze mij 100% van haar hart gegeven had, en ik haar, hield dat in dat wie ik ook zou ontmoeten, ze niet meer kon doen dan 100% van haar hart geven.

Die dag stopte ik voor altijd met zoeken, ging terug naar haar en zij ontving mij genadevol. Sinds die tijd zijn wij zonder onderbreking samen geweest.

Christus in jou
Paulus leert diezelfde waarheid betreffende Christus in ons en hoe niets wat wij zouden kunnen doen, daar iets aan kan toevoegen.

“Hoe zal Hij, die zelfs zijn eigen Zoon niet gespaard, maar voor ons allen overgegeven heeft, ons met Hem ook niet alle dingen schenken?” Romeinen 8:32

De thema’s in de vele brieven van Paulus gaan om het feit dat we Christus in ons hebben, omdat de Vader ons Zijn enige Zoon gegeven heeft, wat een compleet werk is. Hij had 1 Zoon en Hij gaf Hem: Hij kon niet meer doen, Hij kon het niet beter doen.

Zou Hij iedere gelovige een sterrenstelsel kunnen geven om te regeren? Een sterrenstelsel is slechts een deel van de schepping, en komt niet in de buurt van het geven van Zijn Zoon. Zou de Vader iedereen een geweldige super capaciteit kunnen geven om te vliegen, of om door muren heen te kunnen gaan? Welke capaciteit of welk talent zou Hij ons kunnen geven dat dicht in de buurt kan komen van Christus in ons? Misschien als de Vader ons ieder het bevel zou geven over 100 engelen? Een miljoen engelen is niet te vergelijken met het hebben van Christus in ons.

Nu vanuit een ander gezichtspunt
En evenzo, omdat wij de enige Zoon van de Vader in ons hebben, door de Vaders Geest, is er iets dat jij of ik kunnen doen wat daar iets aan kan toevoegen? Zou iemand van ons 1 ding kunnen doen wat iets toevoegt aan wat Jezus aan het kruis deed? We hebben 100% van Zijn hart door Zijn daad aan het kruis. Er is niets wat jij of ik kunnen doen dat iets kan bijdragen aan die liefde.

Hoe zouden wij, door formules of rituelen, daar iets aan kunnen toevoegen? Dus stop met zoeken. Stop met proberen.

Denken we dat 40 dagen vasten indruk op Hem kan maken? Of denken we dat het indruk op Hem maakt als we geen enkele dienst in de kerk missen? We hebben al 100% van Zijn hart, er is niets wat we kunnen doen waardoor Hij meer van ons gaat houden!

Zoals ik was met Barb, tot de conclusie komend dat ik niemand zou kunnen vinden die beter dan haar zou zijn, maar dat ik in haar alles had, houd dus op met zoeken. Paulus zegt: Christus is in jou, wat meer kun je hebben, wat meer zou je kunnen willen? Wat kun jij daar nog aan toevoegen? Als God, de Schepper en Bron van alle goede dingen, ons Zijn Zoon gaf, die door de Vaders Geest in ons woont, is er dan iets dat wij kunnen bijdragen aan wat Hij alreeds gedaan heeft?

Wie kan rusten in deze wetenschap?
Dit kan een rare vraag lijken, want het bovenstaande wetend, zouden we kunnen denken dat we allemaal in Christus kunnen gaan rusten en ons leven zullen gaan leven, zonder te proberen de Vader te imponeren. Dat we alle pogingen om tot Hem te komen door eigen verdiensten achter ons laten, noch Hem proberen te manipuleren te doen wat wij willen of nodig hebben. We zouden kunnen denken dat ons leven gericht is op een eenvoudig wandelen in gemeenschap met Hem, waardoor gebed zonder ophouden realiteit is omdat we de hele dag een conversatie gaande houden met Hem.

Maar dit vereist een zekere conditie van het hart – alle anderen zullen een geloof leven op basis van prestatie
Heb jij er wel eens over nagedacht dat de 10 geboden geen beloften over eeuwige beloningen of glorie geven? Geen belofte een beloning te ontvangen, of een aardse zegening, of beantwoord gebed, als jij ze houdt – het zijn gewoon geboden.

Zelfs in de 613 wetten van Mozes, die je kunt verdelen in morele wetten, de gezondheid/hygiënische wetten en de wetten over aanbidding, zei Hij alleen dat we het leven moeten kiezen, kies de zegen* en als je doet wat Ik je gebied, kan het worden als hemel op aard*. Niets werd genoemd over eeuwige beloningen verdienen of een toekomst in de hemel. Er staat gewoon ‘Doe dit’.
(*Deuteronomium 30:19, 11:21)

Waarom deed Hij dat op die manier?
De Vader ontwierp het zo dat iemand met Hem zou moeten wandelen, eenvoudigweg omdat ze Hem lief hebben, Zijn barmhartigheid en genade en gerechtigheid, zonder een belofte opgewaardeerd te worden naar de eerste klasse in een hemelse bestemming. Door te zeggen “Dit gebied Ik” gaf Hij mensen de gelegenheid hun hart en motieven te onderzoeken – Hij zoekt mensen die rechtvaardigheid liefhebben en Hem en Zijn geboden met hun hele hart onderhouden, simpel omdat ze het recht en Hem liefhebben.

Mensen die Hem dienen met bijbedoelingen, zoals persoonlijk gewin, of beloftes van beloningen in de hemel, beloften van rijkdom op aarde, zijn niet van toepassing. Hij vaardigt geboden uit zonder het te hebben over hemelse beloningen, zodat Hij een volk zal hebben dat puur uit liefde voor Hem en Zijn wegen met Hem wandelt.

Hij is niet veranderd
Jezus zei dat de Vader mensen zoekt die Hem aanbidden in geest en in waarheid*. Het woord 'aanbidden' is 'proskuneo' en komt van 'pros,' in de richting van, en 'kuneo,' te kussen. Letterlijk dus, zoekt de Vader mensen die Hem kussen in puurheid van geest en motief. Hij wil gewoon dat wij van Hem houden omwille van de liefde. Zo moet aanbidding zijn. Geen 'kus' om iets van Hem te krijgen. Geen 'kus' om indruk op Hem te maken – gewoon aanbidden in liefde omdat je Hem lief hebt.
*Johannes 4:23-24

Zodra iemand beseft dat hij Christus in zich heeft, zou dat alle nevenmotieven moeten eindigen, alle prestatie en formule en ritueel gebaseerde diensten aan Hem. Verliefd worden op de Vader en Heer begint als we wedergeboren worden en weten waar we van gered zijn, en het groeit in de loop der tijd. De zuiveren van hart, zelfs als ze voor een seizoen die liefde verlaten, komen altijd weer terug naar het wandelen met de Vader, omdat ze van Hem houden.

Wij hebben 100% van wat de Vader ons kon geven – Zijn Zoon die in ons woont door de Vaders Heilige Geest. Als we dat niet laten bezinken, zouden we andere 'vissen' in de zee kunnen gaan zoeken, voordat we ons realiseren dat we alles al hebben wat we zouden kunnen krijgen en willen, nu al, in Hem.
Dat is het voor vandaag, volgende week meer.
Zegen!

John Fenn
www.cwowi.org
Mail naar cwowi@aol.com

2016-01-16

Wat wil je nog meer? - Deel 2 (Waarom rendieren vliegen)

Dag allemaal,
Op een kerstavond, na een volle dag met alles wat Kerstfeest is, rolde ik Chris naar de badkamer om hem voor de nacht klaar te maken. Toen ik de deur van de badkamer uit wilde lopen, om hem wat privacy te geven, vroeg hij: "Pa, weet je waarom rendieren vliegen?"

Ik draaide me om en keek naar hem, door de gedeeltelijk gesloten deur en antwoordde: "Nee, waarom?" Waarop hij snel reageerde: "Omdat ze niet kunnen zwemmen".

Ik bestudeerde zijn gezicht en verwachtte een glimlach en een twinkeling in zijn ogen te zien, maar hij was heel serieus en maakte geen grapje, maar beantwoordde die eeuwenoude vraag – Waarom vliegen (Santa's) rendieren? Ik zei tegen hem: "Dat heb je goed bedacht, Chris! Ze moeten overal naar toe en soms over water, dus is het logisch, omdat ze niet kunnen zwemmen, dat ze moeten vliegen. Goed gedacht, zoon!"

Buiten de kaders van het religieuze denken
Terwijl de rest van ons denkt dat de rendieren van Santa vliegen om sneller te kunnen gaan, dacht Chris buiten de kaders naar de kern van de zaak en besloot dat het is omdat ze niet kunnen zwemmen.

(Voor allen die zich zorgen maken: Ja, al is hij mentaal 4 jaar oud (maar werd 36 op 23 december), Chris weet dat Santa niet bestaat en dat wij elkaar kado's geven, omdat de Vader ons Zijn grootste geschenk gegeven heeft, en Hij houdt van Jezus en kent Hem goed. Maar hij kent ook de commercie rondom kerst, zoals een ieder van ons).

Vorige week ging het over hoe wij Christus in ons hebben, wat inhoudt dat we het maximum hebben dat we ooit zouden kunnen krijgen van de Vader – “Hij heeft Zijn eigen Zoon niet gespaard, maar voor ons allen overgegeven, zal Hij ons met Hem ook niet alle dingen schenken?” Romeinen 8:32

Buiten de 4 muren van de kerk denken: Christus in ons versus religie
Christus in ons hebben, wil zeggen dat we persoonlijk verantwoordelijk en aansprakelijk zijn aan Hem in ons , en omdat andere discipelen Christus ook in hen hebben, zijn wij verantwoording schuldig aan die broeders en zusters met wie wij omgang hebben. Zij zijn ook levende, ademende tempels van God.
Bovendien, het gevolg van Christus in ons hebben, veronderstelt dat men volwassen wil worden in Christus, en dat houdt ook in dat wij Christus in elkaar vertrouwen.

Christus in anderen vertrouwen houdt in, omdat we in relatie staan met andere gelovigen, dat wij gaan weten wat er in een ieder van ons plaatsvindt. Het komt vaak voor, als ik hoor wat er gaande is in iemands leven, dat ik denk “Dat zou ik anders gedaan hebben”, maar ik vertrouw Christus in hen en weet dat Hij met hen hier doorheen wandelt. Wat zij doen is als voor de Heer, niet voor mij, dus is het mijn verantwoordelijkheid lief te hebben en te bidden en mij niet te bemoeien met iets als men dat niet wil.

Als iemand het niet eens is met iets of als hij met iemand een probleem heeft, proberen we zo goed we kunnen vrede te houden, maar uiteindelijk, als men problemen blijft maken, doen we een stapje terug, met de realisatie dat zij een probleem hebben met Christus in hen, en niet meer met ons, en vertrouwen we dat Christus hen hierover aanspreekt. Al zijn we bezorgd om elkaar en bidden we voor elkaar, toch is er geen gevoel van zorgen of vrees om iemands lasten te moeten dragen, zover zelfs dat we er s nachts wakker van liggen, omdat Christus in hen is en Hij is zeker in staat hen vast te houden. We bidden en rusten in Hem.

Paulus leerde dit, in 1 Korintiërs 8 en 10:24-33, en Romeinen 14 waar hij zegt dat als iemand wat doet, hij dat doet om de Here; of het nu gaat over vlees eten in een restaurant, dat daarvoor aan afgoden geofferd was, of alleen groentes eten, of de ene dag boven de andere te verkiezen, wel of niet wijn te drinken. Hij zei wat een ieder doet, doe het als aan de Heer, want ‘God neemt hem aan’.

Dat houdt ik altijd in mijn achterhoofd als ik met iemand anders te maken heb, ongeacht hoe direct ik soms moet zijn; Christus is in hen. Ze zijn mijn broeder of zuster, maakt niet uit hoe onaangenaam ze soms kunnen zijn. Dat helpt mij in liefde te wandelen en hen op de juiste wijze te eren. Dat houdt mijn houding ten opzichte van hen goed, wetend dat ze nu en later aan Jezus rekenschap moeten geven, evenals ik dat moet.

Religie zegt
Maar religie echter vertrouwt Christus in iemand niet, omdat het ontwerp van het systeem zodanig is dat iemand de structuur leert kennen in plaats van de Persoon van Christus. Met als gevolg dat mensen een kerkervaring kennen (Wij hebben vandaag kerk gehad! Is vaak de opmerking) zonder Hem te kennen of te ervaren in die kerkervaring.

Verantwoordelijkheid is dan niet aan elkaar, zoals Jezus dat leerde, maar aan het deelnemen, het geven en het vrijwilliger zijn. De auditorium moet de controle van buitenaf hebben, met externe middelen, variërend van de pastor die de gemeente manipuleert door middel van schuld en veroordeling vanaf het podium, tot het scheppen van een kerkcultuur van vrees om iets verkeerds te doen, opdat de duivel je niets zal aandoen. Het is allemaal een vorm van externe manipulatie, jaren terug gemaakt door de systemen, om de ‘schapen’ onder controle te houden. En veel pastors gaan daar graag in mee, omdat ze niets anders kennen.

Welke vorm van ‘kerk’ bouwt jou op?
De auditorium kerk bevestigt iemand van buitenaf, terwijl relatie gebaseerd geloof iemand van binnenuit bevestigt. Daarom is het gebaseerd op relaties; Christus in iedereen spreekt het vlees niet aan, het beroert iemand niet emotioneel en bijeenkomsten in huis zijn voor het vlees eerder saai. Maar niet voor hen die serieus zijn over hun groei in Christus, hun kennis in Christus en het leren kennen van elkaar, vaak rondom een maaltijd.

Gezonde familie gebaseerde gemeentes die samenkomen in een huis vergt een investering van allen: een inzet van tijd en het risico elkaar te kennen en door anderen gekend te worden. Niet iedereen wil die investering maken, soms vindt men het prima achterover te kunnen zitten in de auditorium en bezig gehouden te worden, waar niets van hen verwacht wordt.

Maar dat er niets van je verwacht wordt, is geen Bijbels Christendom; het geeft iemand een vol gevoel, maar het verzadigt niet, wetend dat er meer is maar niet wetend wat het is of waar het te vinden is. Zou het kunnen zijn dat die saaie huisbijeenkomsten de sleutel tot iemands groei kunnen zijn? En zou daar echte vriendschap in het geloof gevonden kunnen worden waar men zo wanhopig naar gezocht heeft, maar niet gevonden heeft in de auditorium?

Voor hen die gericht zijn om vermaakt te worden in de auditorium, kan huiskerk saai overkomen, maar voor hen die de investering doen om terug te komen en elkaar echt te leren kennen, is het rijk en versterkend, aangezien een netwerk van beste vrienden in het geloof ontwikkelt wordt, een 'veiligheidsnet' omdat je weet dat je hen kan vertrouwen, vrienden die er voor je te zijn en voor je bidden als je iets nodig zou hebben.

Ga eens na, als Christus in iedere gelovige is, en die gelovige is ook een discipel – een leerling- van Christus, dan moeten we een zekere mate van geloof in Christus in hen hebben, als zij hun eigen redding uitwandelen.

In de Nieuw Testamentische realiteit dat Christus in iedereen is, is er de verantwoordingsplicht aan elkaar, want Christus is ook in diegene met wie we gemeenschap hebben. Het is makkelijk (en moeilijk), zoals Jezus zei – als jouw broeder iets tegen je heeft, ga naar hem toe en verzoen je met elkaar. En, we vergeven degene die ons iets aangedaan hebben, want als we staan te bidden, vergeven we.

We zijn geen verantwoording schuldig aan een systeem, maar aan een Persoon, Christus Jezus, die in ons leeft, en aan elkaar. Dus houden we met ons hele hart van God en van onze naaste, als onszelf.

Christus in ons
"Zo kennen wij dan van nu aan niemand naar het vlees (naar aardse standaards)…want wie in Christus is, is een nieuwe schepping…" 2 Korintiërs 5:16-17

"Hierbij is geen sprake van Jood of Griek, van slaaf of vrije, van mannelijk en vrouwelijk: gij allen zijt immers één in Christus Jezus".
"Want besneden zijn of niet besneden zijn betekent niets, maar of men een nieuwe schepping is. **En allen die zich naar die regel zullen richten, vrede en barmhartigheid kome over hen**…" Galaten 3:28, 6:15-16
"Christus in u, de hoop der heerlijkheid…" Kolossenzen 1:27-28

Als je het Nieuwe Testament leest, zie je dat alles, ongeacht de schrijver, gebaseerd is op het geweldige feit dat Christus in ons woont en dat feit bepaalde hun denken. Kunnen wij beginnen te denken zoals zij dachten?

Wat je in de komende maanden zult gaan zien, is dat het lichaam van Christus meer en meer uit de extern gerichte auditorium gaat komen, en naar de woonkamers. Maar om dat te doen moet het lichaam gericht zijn op Christus in ons, de hoop der heerlijkheid.
Volgende week meer, tot dan,
zegen,

John Fenn
www.cwowi.org
email naar cwowi@aol.com

2016-01-23

Wat wil je nog meer? - Deel 3 - Goede voornemens voor het nieuwe jaar?

Dag allemaal,
Ik las iemands bericht op facebook over hoe zij geen Kerstfeest viert, omdat het heidense wortels heeft; ze vermeldde veel historische feiten over de Romeinse viering van Saturnalia en hoe de Roomse kerk de heidense viering 'christelijk' gemaakt heeft; dit als een rechtvaardiging voor haar om de geboorte van Christus niet te vieren. Ik dacht 'Oké, dat is haar keus, en wat zij doet is voor de Heer en Hij neemt haar aan, dus dat doe ik ook'.

Maar kort daarna postte ze haar goede voornemens voor het nieuwe jaar om gewicht te verliezen, om de relatie met haar volwassen zoon te vernieuwen, waar ze voordien geen goede relatie mee had, en andere voornemens, o.a. om meer tijd met de Heer door te brengen en in gebed, enz.

Zo graag wilde ik daar op reageren om haar de geschiedenis van de Nieuwjaar goede voornemens te vertellen; hoe de oude Babyloniërs aan het begin van ieder nieuw jaar offers maakten aan, en de goden beloofden de schulden van het afgelopen jaar terug te betalen en alles wat geleend was terug te geven, daarmee denkend de gunst van de goden te verkrijgen voor het komend jaar.

De Romeinen maakten ook goede voornemens door offers te maken en beloften te doen aan Janus, de 2-gezichten god die met 1 gezicht naar het verleden keek en met de andere naar de toekomst, en men beloofde het komend jaar een beter persoon te zijn. De vroegere christenen maakten die Romeinse gewoonte 'christelijk' en gebruikten het nieuwe jaar om terug te kijken naar fouten die gemaakt waren en om de Heer te beloven het dit komende jaar beter te doen.

Het viel me op hoe selectief religieuze mensen zijn in wat ze geloven: uitkiezen wat men wil gehoorzamen en negeren wat men wil negeren. Ik heb niets tegen haar gezegd, omdat ik gemerkt heb dat de meeste selectieve religieuze mensen de mentaliteit hebben van 'Breng mij niet in de war met feiten, ik blijf bij wat ik geloof'.

Ik heb het gehad over Christus in ons, en wat we nog meer willen en wat God nog meer zou kunnen doen
Of we gaan volledig op in de genade van Christus in ons, de hoop der heerlijkheid, of we nemen genoegen met een verdeeld geestelijk leven dat gericht is op externe inspanningen God te behagen, terwijl mentaal ingestemd wordt in het feit dat Christus in ons is, zonder de realiteit van dat feit te kennen of erin te wandelen.

Externe regels – Paulus vergelijkt het houden va de Joodse wetten met de genade van Christus in ons:
"Wij weten dat de wet goed is, indien iemand haar wettig toepast, wel wetend, dat de wet niet gesteld is voor de rechtvaardige, maar voor wettelozen en tuchtelozen…" 1 Timotheüs 1:8-9

"Laat u niet medeslepen door allerlei vreemde leringen; want het is goed dat het hart zijn vastheid vindt in genade." Hebreeën 13:9

De wet is extern, en kan voor het goede worden gebruikt, zoals Paulus zei. De wet is voor de onrechtvaardigen, niet voor jou en mij die in Christus zijn. De wet is goed om onderscheid te maken tussen goed en fout, om iemand te tonen wat zonde is en dat ze gezondigd hebben, maar de wet is niet bedoeld voor jou en mij.

Het hart vindt zijn vastheid in genade, niet door externe observaties, omdat Christus, de belichaming van genade, in ons is. Daarom vindt ons hart vastheid in genade en niet in externe zaken.

"Want de genade Gods is verschenen, heilbrengend voor alle mensen, om ons op te voeden, zodat wij de goddeloosheid en wereldse begeerten verzakende, bezadigd, rechtvaardig en godvruchtig in deze wereld leven, verwachtende de zalige hoop van onze God en Heiland, Christus Jezus". Titus 2:11-14

Genade leert ons hoe wij godvruchtig kunnen leven, het is geen vrijbrief goddeloze levens te leiden
De wet onderwijst niets, het gebied. Genade onderwijst en bekrachtigt ons voor God te leven. Denk daar eens over na – waarom leert genade ons zonde na te laten en hoe in gerechtigheid te wandelen? Omdat de Persoon van Genade, Christus, in ons woont, met ons wandelt in het nemen

van beslissingen, ons onderweg leert en ons wijst op de mogelijkheden het goede te doen. Genade geeft ons de kracht heilig te leven.

"Laat dan niemand u blijven oordelen inzake eten en drinken of op het stuk van een feestdag, nieuwe maan of sabbat, dingen die slechts een schaduw zijn van hetgeen komen moest, terwijl de werkelijkheid van Christus is." Kolossenzen 2:16-17

Andere vertalingen zeggen in plaats van 'de werkelijkheid is van Christus' 'de werkelijkheid echter, wordt gevonden in Christus' of 'van wat door Christus werkelijkheid is geworden' en 'ze hebben slechts symbolische waarde'.

Waarom gaf God de Oud Testamentische wet?
"Nu weten wij dat de wet, bij al wat zij zegt, tot hen spreekt die onder de wet zijn, opdat alle mond gestopt en de gehele wereld strafwaardig worde voor God…" Romeinen 3:19

De wet kwam zodat de wereld zou weten wat zonde is en zou weten dat zij zondaars zijn en daar voor God verantwoording voor moeten afleggen – tot aan Mozes had God nog nooit gedefinieerd wat zonde is en wat het niet is. Zoals eerder genoemd, het was niet bedoeld voor de rechtvaardigen, maar voor zondaars en het kan gebruikt worden om zonde te definiëren. Opnieuw zegt Paulus het zo:

"Waartoe dienst dan de wet? Om de overtredingen te doen blijken is zij erbij gevoegd (dat is, om mensen bewust te maken van de zondigheid van zonde) Is de wet dan in strijd met de belofte Gods? Volstrekt niet! Want indien er een wet gegeven was, die levend kon maken, dan zou inderdaad uit een wet de gerechtigheid voortgekomen zijn." Galaten 3:19-22

Met andere woorden – de wet kwam om mensen te laten zien wat zonde is, en dat men zondig is, en als God 1 wet had kunnen geven om te gehoorzamen, dat eeuwig Leven zou geven, dan had Hij dat gedaan – maar externe regels en wetten kunnen de menselijke geest niet veranderen. Daarom was Jezus nodig, om legaal een weg te maken voor de menselijke geest om herschapen te worden door God, zodat we voor eeuwig bij Hem kunnen zijn. Laat me dit zeggen en denk daar eens over na:

Als aan het kruis alleen jouw zonden waren vergeven, zou je nog steeds naar de hel gaan

Waarom? Omdat de enige geesten in de hemel geesten zijn die door Gods Geest geschapen zijn en die recht staan voor Hem – of dat nu engelen of mensen zijn. Daarom is jouw 'ticket' naar de hemel, jouw wedergeboren geest. Onze wedergeboren geest maakt het mogelijk naar de hemel te gaan en te leven en te gedijen in de aanwezigheid van de Vader Gods.

Gelukkig is de voorziening daarvoor aan het kruis gemaakt: vergeving en wedergeboorte in één!

Kunnen we iets toevoegen aan Christus in ons?
"Want besneden zijn of niet besneden zijn betekent niets (is niet belangrijk), maar of men een nieuwe schepping is (wat het gevolg is van de nieuwe geboorte) – een geestelijke transformatie – een nieuwe natuur in Christus Jezus. Vrede en barmhartigheid kome over hen die zich naar deze regel richten (die zich disciplineren en daar naar leven, volgens deze regel)…Galaten 6:15-16 Amplified

Verduistert ons zicht voor wat belangrijk is
Paulus zei 'vrede en barmhartigheid' is over hen die hun leven disciplineren en leiden volgens deze regel – wat er toe doet is of iemand wedergeboren is. We willen toch vrede? We willen toch barmhartigheid? En genade? Wees niet meer gericht op regels en wetten en wat jij denkt wel of niet te moeten doen om God te behagen, en vindt vreugde in iemand (soms ondanks zichzelf) dat zij zijn wedergeboren en in het feit dat ze naar de hemel gaan. We moeten ophouden de Heilige Geest te willen zijn voor anderen en weet dat als God hen accepteert, wij dat ook moeten doen. Je kunt je vrienden uitkiezen, maar je moet van je familie houden. Arghh…lol.

Verschillende mensen bemerkten een man op die in zijn auto reed en zijn GPS op het dashboard zo goed volgde, dat hij over de trein rails reed, ondanks de flikkerende rode lichten en ondanks de neergelaten spoorbomen, en dus niet de trein opmerkte die hem raakte. Vandaag de dag hebben we

gedetailleerde elektronica die elk restaurant, iedere bezienswaardigheid lokaliseert, maar wat vaak onnodige details zijn die ons hoofddoel vertroebelen. Dat doet religie dus.

Mensen kunnen zo graag God willen behagen, dat ze alleen letten op de 'doe dit' en de 'laat dit na', vergetend dat Christus in hen woont en dat Hij ons hoofddoel is. Hij zou zo graag tijd met ons willen doorbrengen te midden van het normale leven, waar we zijn, zoals we zijn, want Christus IS het einddoel.

Genoeg voor vandaag, volgende week 'Christelijke toverij' versus Christus in ons.
Tot dan, zegen,
John Fenn
www.cwowi.org
mail naar cwowi@aol.com

2016-01-30

Wat wil je nog meer? - deel 4 (toverij)

Dag allemaal,
Wij hebben een Golden Retriever gehad, Abe heette hij. Onze jongens waren jong, dus leek het ons een goed moment naar een hond op zoek te gaan. Een collega had puppies van 6 weken oud te koop, dus gingen we daar naartoe. Toen we daar waren kwam er een storm aan; donkere wolken waren al te zien en af en toe hoorden we een donderklap. De puppies renden heerlijk rond alsof er niets aan de hand was, maar na een donderklap, rende één van de puppies naar de garage om dekking te zoeken.

"Wat een slimme hond is dat" zei Barb. "Hij weet dat er een storm aankomt en rent daarom naar binnen. Laten we die nemen!" We hadden op dat moment niet door dat hij naar binnen rende omdat hij bang was, niet omdat hij zo slim was. Abe was bang voor de storm en oerdom. Hij had een goed hart, maar mentaal gesproken, waren de lampen aan het knipperen en zaten de spoorbomen dicht, maar kwam er geen trein aan. Hij groeide op en was een Retriever die zich niet gedroeg als een Retriever en de grootste schoothond die je ooit gezien hebt.

Hij ging aan mijn voeten zitten en keek me met een zijdelingse blik aan, maar als ik hem in de ogen keek, keerde hij zijn blik af. Als ik mij dan weer van hem afkeerde, legde hij 1 poot op mijn schoot. Vervolgens keek ik hem weer aan, en keek hij weer weg. Als ik dan met iets anders bezig was, kwam zijn tweede poot op mijn schoot. Ik keek naar hem en hij keek weer weg. Dan draaide hij wat rond om vervolgens de bovenste helft van zijn lichaam op mijn schoot te leggen in een halfzittende positie, klaar om te springen, en heftig opgewonden met zijn staart kwispelend.

Als ik hem dat toestond, zou ik even later een 45 kilo Golden Retriever op mijn schoot hebben, die helemaal tevreden daar ging zitten als een te grote gouden kanarie op een te smalle stok.

We hebben hier in de VS een gezegde "Geef hem een vinger en hij neemt je hele hand". Dat was Abe. Als ik die ene poot op mijn schoot goed zou vinden, nam hij dat als toestemming om door te gaan.

En zo gaat het ook met religie – als je een lege plek in je leven hebt, wil religie daarin komen en de overhand nemen. Zoals Abe, wacht het totdat het denkt dat je even niet oplet of totdat je kwetsbaar bent en dan wordt er een nieuwe regel toegevoegd of veranderen de regels helemaal, en heb je een nieuwe set normen te gehoorzamen.

Edmund Burke, een Ierse staatsman uit 1700, zei: *"Mensen zullen nooit hun vrijheden opgeven, alleen onder bepaalde misleidingen".* Wij hebben Christus in ons, en niets is beter dan God in ons – Satan kan daar niet aankomen! Het enige dat hij kan, is er voor zorgen dat wij afgeleid worden en vergeten wat we in Christus hebben, zodat wij onszelf verwijderen van de kennis van Christus in ons, om onszelf te onderwerpen aan een vorm van goddelijkheid; bewerkstelligd door begoocheling, manipulatie en vrees door goed klinkend, maar verkeerd onderwijs.

Toverij in de kerk

“O onverstandige Galaten, wie heeft u betoverd dat u niet de waarheid gehoorzaamd…hebt gij de Geest ontvangen ter gevolge van werken der wet, of van de prediking van het geloof? Gij zijt begonnen met de Geest, eindigt gij (ben je nu volmaakt – Eng. Bijbel) door het vlees?”

Zo begint hoofdstuk 3 van Galaten, waar Paulus het verschil schetst tussen Christus in jou versus het gehoorzamen van de Oud Testamentische wet. Het principe is hetzelfde, of we het nu hebben over de Oud Testamentische wet of over een moderne kerk dat controle uitoefent door angst en intimidatie, traditie en regels door mensen bedacht. De Galaten begonnen in de vrijheid van Christus in hen, maar iemand vertelde hen gaandeweg dat ze volwassen konden worden en God meer zouden behagen als ze de Joodse wet zouden gehoorzamen.

Ik houd van de nadruk die Paulus legt op waar onze prioriteiten zouden moeten liggen: Heb je de Heilige Geest ontvangen door genade of door de wet? De Heilige geest hebben IS de focus, het meest kostbare, omdat Christus in ons is en dat is waar we ons altijd bewust van moeten zijn: Heb je Hem ontvangen door externe wetten te volgen, of door genade?

Wat Paulus zei
Het Griekse woord voor ‘betoverd’ is ‘baskaino’ en betekent “kwaad op iemand brengen door geveinsde (nep, vals) prijs of iemand te misleiden door hem te bekoren”. Het wordt gebruikt als iemand ertoe gebracht wordt verkeerd onderwijs te volgen en is zichtbaar als iemand selectief sommige verzen gelooft, maar andere niet, om een voorbeeld te geven.

De basis van het woord ‘baskaino’ is waar wij het Engelse woord voor ‘fascineren’ vandaan hebben. ‘Fascineren’ werd voor het eerst gebruikt om het proces te beschrijven als iemand betoverd wordt: hem manipuleren voor egocentrisch gewin, en het woord ‘bekoren, verrukken’ is een synoniem daarvan. Paulus vroeg wie hen bekoord had de vrijheid van Christus te verlaten voor slavernij? Zoals het is met iedere misleiding, is er genoeg waarheid te vinden, maar gekoppeld aan een leugen, zodat mensen met een goed hart, die God willen behagen, het niet door hebben. Vaak te laat komt het besef dat ze met die kern van waarheid ook een grote leugen geloofd hebben.

Het woord ‘volmaakt’ is het woord ‘epiteleo’ wat betekent ‘iets tot het einde te brengen’, dus Paulus vroeg: Jullie zijn begonnen inde Geest, ‘maak je nu jezelf volmaakt’ door het vlees (wet/wetticisme)?

De essentie van ‘Christelijke’ toverij
De toekomstige koning Saul was de zoon van een rijke man uit de stam Benjamin.* Toen Samuël geleid werd hem tot koning te zalven,staat er dat hij een hoofd uitstak boven al het volk, en dat hij jong en schoon was. *1 Samuël 9:1-3

Hij had echter een grote karakterfout, namelijk de vrees voor mensen, wat voortkwam uit een verschrikkelijk zelfbeeld. Samuël zou later tegen hem zeggen: “Toen gij klein waart in eigen ogen, heeft God u tot koning gezalfd…”* Omdat hij geen zelfvertrouwen had, was hij een mensen behager, zonder ‘ruggengraat’ om bestand te kunnen zijn tegen de meningen van anderen; hij liet zich leiden door vrees voor mensen en deed daarom onverstandige dingen.

Al kwam de Geest van God af en toe over hem* om te profeteren of oorlogen te voeren, hij stond niet toe dat de Heilige Geest zijn karakter veranderde en zijn zelfbeeld, evenals veel christenen dat niet doen vandaag de dag. Ze hebben geweldige ervaringen met en worden aangeraakt door God, maar ze staan Hem niet toe hen werkelijk te veranderen (omdat dit inhoudt dat oude gedachten afgewezen moeten worden en nieuwe en onbekende gedachten en wegen van God aangenomen moeten worden) 1 Samuel 9:21; 10:6-10, 16-27; 11:6-15; 15:17

Het laatste incident was toen hem verteld werd dat hij alle Amalekieten en hun vee moest doden, maar koning Saul hield koning Agag* in leven (en later zien we eveneens familieleden**) en de beste dieren. Toen hij daarmee geconfronteerd werd, zei hij tegen Samuel dat het volk de beste dieren in leven had gelaten om voor de Heer geofferd te worden, hij had het niet gedaan. *1 Samuel 15:32; **Esther 3:1

Saul was selectief in het gehoorzamen van de Heer en loog om het te verdoezelen, hij gehoorzaamde deels Zijn gebod en niet de rest. Toen gaf hij het volk de schuld voor dat deel en zei: “Ik heb naar de Heer geluisterd!”

Deze manipulatie, gefundeerd op het selectief gehoorzamen van de Heer, en het verdoezelen van de waarheid, is de kern van toverij en het principe waar Paulus het over had tegen de Galaten.

Samuel antwoordde koning Saul:
"Gehoorzamen is beter dan slachtoffers, want weerspannigheid is de zonde der toverij en ongezeglijkheid is afgoderij…" 1 Samuel 15:22-23

Het woord 'weerspannigheid' in het Hebreeuws is 'meri' van 'marah' of bitterheid, gebruikt in Exodus 15:23 waar het water bitter en vergiftigd was. Toen het hart van Saul bitter werd, vergiftigd, dus weerspannig jegens het gehoorzamen van de Heer, 'zette hij zich schrap' en wilde dingen op zijn manier doen.

Dit kwam, zoals ik hierboven genoemd heb, omdat hij niet toestond dat de Heer hem veranderde door de Heilige geest, die regelmatig over hem kwam. 'Ongezeglijkheid'(koppig, halsstarrig) in het Hebreeuws is 'hard, droog, compact, hevig' en is als afgoderij omdat dit het doelbewust verheffen van zichzelf en diens wil is, boven God en Zijn wil.

DAAROM is rebellie als afgoderij en vroeg Paulus wie hen betoverd had
Wie had Gods Woord verdraait om hen opnieuw onder de wet te brengen en/of te selecteren welke delen wel te gehoorzamen, terwijl naar buiten toe gezegd wordt het hele Woord Gods te gehoorzamen? Wie had zijn hart verhard jegens de Geest en Christus in hen om zich te wenden tot wetticisme? Waarom hadden zij hun wil verhoogd boven de geopenbaarde waarheid van Christus in hen?

Heiligmaking?
Paulus vroeg "Jullie zijn begonnen met de Geest, worden jullie nu volmaakte gemaakt door de (wet) het vlees?" Het antwoord is 'nee', omdat we in de Geest begonnen zijn, worden we, heel logisch, ook volmaakt gemaakt door de Geest.
En daar gaan we volgende week mee verder. Christus is in jou, sta niet toe dat die hond van religie geleidelijk aan jouw schoot overneemt.

Zegen,
John Fenn
www.cwowi.org
mail naar cwowi@aol.com

2016-02-06

Wat wil je nog meer? - deel 5 (bang voor de politie?)

Dag allemaal,
Toen Barb en ik op de middelbare school zaten, was zij een 'vlaggenmeisje' bij de fanfare: samen met anderen maakte zij gesynchroniseerde bewegingen met een vlag, die op een lange paal zat, tijdens pauzes van sportieve evenementen.

Op een avond, na een voetbalwedstrijd, reden we naar haar huis omdat ze zich moest verkleden. Daarna zouden we samen ergens een pizza gaan eten: Ik herinner mij dit alsof het gisteren was – haar uniform leek op dat van een cheerleader, helder rood en blauw, de kleuren van de school. De vlaggenpaal stak uit het achterraam toen we wegreden, op die warme avond…

Ineens was er een politieagent, die de andere kant op reed, maar toen omkeerde en zijn zwaailichten en sirenes aandeed en ons staande hield. Ik wist dat ik niet te hard had gereden en verzekerde Barb dat alles oké zou zijn.

Hij deed zijn werk, scheen met zijn zaklantaarn direct op onze gezichten, toen rond de auto, toen weer naar ons…uiteindelijk zei hij dat een witte tweedeurs auto, zoals die van mij, betrokken was geweest in de overval op een benzinestation, een paar minuten geleden, met een man en een vrouw in de auto en wij voldeden aan die beschrijving. Kalm antwoordde ik dat we naar een voetbalwedstrijd geweest

waren, dat mijn vriendin een vlaggenmeisje was, zoals hij kon zien, en dat wij nu naar haar huis reden. Wonder boven wonder geloofde hij het voor de hand liggende, en konden wij onze weg vervolgen.

Aanvankelijk had mijn hart aardig hard geklopt, maar ik wist ook absoluut zeker dat wij niets verkeerds gedaan hadden – we reden niet te hard en niet roekeloos gereden en we hadden zeker weten geen overval gepleegd! Als mijn geweten niet zuiver geweest was, zou ik bang geweest zijn voor de wet, maar ik had vrede van binnen omdat ik wist dat we in de ogen van de wet rechtvaardig waren.

Heiliging
Paulus vroeg de Galaten: Jullie zijn begonnen in de Geest, worden jullie nu volwassen door de wet? Het antwoord is natuurlijk 'nee'. Paulus drong er bij hen op aan zeker in Christus te zijn en in de waarheid van de nieuwe schepping van de menselijke geest in Hem, in plaats van bang te zijn God te missen, omdat mensen hen vertelden dat ze x regels en y wetten moesten gehoorzamen.

Paulus zei dat als je van God houdt en van je naaste als jezelf*, je de wet vervuld hebt – dus rust in die genade van Christus in jou. Zo simpel is het. Maak je geloof niet ingewikkeld – Ook zei hij dat het de tactiek van de duivel is om ons geloof gecompliceerd te maken** door ons te verleiden tot een gecompliceerd geloof. *Romeinen 13:8-10, **2 Corinthiërs 11:3-4

De basislogica van heiliging is ongeveer zo: We zijn wedergeboren, maar we moeten het leven in onze geest laten vloeien vanuit onze geest om ons denken te vernieuwen (gedachten/emoties) en dan naar ons lichaam, wat een levend offer wordt om in Gods wegen te wandelen. Tot dusver geen probleem. Leven van geest, naar ziel, naar lichaam.

Het probleem van Paulus met de Galaten was dat mensen gelovigen manipuleerden (tovenarij) door te vertellen wat ze wel en niet moesten doen om God te behagen, in plaats van hen God te laten gehoorzamen van binnen naar buiten.

Een voorbeeld
Jaren geleden, in 1986, was ik een medevoorganger in Boulder, Colorado en hielp ik een jonge vrouw haar huwelijk te redden. Haar echtgenoot was via een collega betrokken geraakt in een plaatselijke gemeente die deel was van de Church of Christ denominatie. Zij geloofden dat je pas gered kon zijn als je in hun kerk in water gedoopt was.

De man van deze jonge vrouw wilde God dienen, en al was hij wedergeboren en zelfs met de Geest gedoopt, hij begon zich zorgen te maken of hij wel gered was, door het constant argumenteren van zijn collega hierover. Uiteindelijk gaf hij toe, mede vanwege vrees God te missen.

Maar het was voor hen niet genoeg eenvoudigweg wedergeboren te zijn. Nu moest hij 'geheiligd' worden. De oudsten van die gemeente gingen de kledingkast van zijn vrouw door en gooiden alles weg wat naar hun idee te suggestief, te flatterend of te sexy was. De man werd verteld die kleren te verbranden, en ze niet te doneren of te verkopen, opdat hij andere vrouwen geen aanleiding zou geven te zondigen, zoals zijn vrouw dat had gedaan (zeiden zij).

Daarna eisten zij dat hij hun TV ging wegdoen, omdat het hem kon verleiden te zondigen. Vervolgens moesten alle kranten weg, alle bladen en boeken, behalve de Bijbel en hun gemeenteblad en onderwijs. Toen de oudsten erachter kwamen dat hij met zijn vrouw naar het gemeenschappelijk zwembad geweest was, verboden ze dat, zeggend dat andere vrouwen in zwemkleding hem ertoe zouden kunnen verleiden hen te begeren.

Dat alles werd gedaan in de naam van 'heiliging'. Nu hij wedergeboren was naar hun standaards, moest hij geheiligd worden, en uit het onderwijs van vorige week zie je duidelijk dat dit een perfect voorbeeld van toverij is – het manipuleren van Gods Woord en van mensen met het doel externe controle te hebben. Uiteindelijk zijn zij gescheiden, omdat hij zei dat zijn vrouw nu niet gered was en weigerde zich aan hem te onderwerpen. Hij begon in de Geest, maar geloofde de leugen dat hij volwassen en volkomen gemaakt zou worden door 'de wet'- de pogingen van het vlees God te behagen.

Maar wacht, er is nog meer

Een paar jaar later, in een andere kerk, uitte een vrouw bezorgdheid voor haar ongeredde man. Ze benoemde een lijst dingen die ze voor de kerk deed: Ze was een vrijwilligster bij de zondagschool en de christelijke school, ze was actief in de vrouwengroep, ze mistte nooit een samenkomst, ze gaf tienden van haar huishoudgeld…en ze wilde weten waarom God haar gebeden niet beantwoord had voor de redding van haar man. Zou ze misschien 1 dag in de week moeten vasten? Wat kon ze nog meer doen om heiliger te worden, zodat God haar gebeden wel zou beantwoorden? Zij probeerde 'geheiligd' te worden zodat haar gebeden beantwoord zouden worden.

Mijn advies was genade – ik vertelde haar één maand helemaal niet naar de kerk te gaan en de tijd die ze anders in kerkactiviteiten zou steken, nu met haar man en kinderen door te brengen – haar echtgenoot kan niet concurreren met God, dus breng God in haar naar hem toe en geef hem de liefde en aandacht die hij en hun kinderen verdienen, want de Heer is daar allereerst in. Drie weken later, op een zondagmorgen, kwam de hele familie naar de kerk. De man had besloten in de Heer te geloven en Hem te dienen toen hij de verandering in zijn vrouw zag – en in de tijd dat wij daar in die gemeente waren, waren zij daar actief.

Leef jij van binnen naar buiten, of van buiten naar binnen?.
Nadat we in de Geest begonnen zijn, worden we volmaakt en volwassen in de Geest. We beginnen niet door de Geest en worden dan volwassen door wetten en uitwendige regels en reglementen. (Galaten 3:1-3)

Wetticisme/de wet is dit – proberen geaccepteerd te worden door God, of vergeven te worden door Hem, door jouw eigen inspanningen.

Heiliging is dit - een levensstijl van leven van binnen naar buiten in een reeks kleine beslissingen voor rechtvaardigheid, vanuit een positie van genade en vrede, met de zekerheid dat Christus in ons is om iedere stap te leiden en iedere beslissing die aan Hem voorgelegd is.

We leven ons leven vanuit een zekere positie in Christus, Hem liefhebbend van binnen naar buiten, volwassen worden omdat we dat willen, niet omdat we vrezen dat we de deur openen voor ziekte of ramp of tragedie als we iets verkeerds doen.

Vrees
ZO veel mensen zijn betrokken in verschillende religieuze activiteiten omdat ze bang zijn God 'te missen' of bang zijn 'zich te openen' voor een ramp, ziekte of tragedie. Ze kennen Romeinen 5:1-5 niet, of negeren dat, waar staat dat we vrede hebben met God en Hij met ons, en dat we in genade leven. Vrees is vaak de wortel van religieuze inspanningen.

Velen willen meer leren om dichter bij God te kunnen komen, of dat nu kennis is over de Joodse wortels, of het bijwonen van conferenties en bijeenkomsten over verschillende onderwerpen. Zij hopen nu eindelijk de sleutel te leren die de hemel voor hen zal openen, zodat hun gebeden beantwoord zullen worden. Christus is in ons – vindt Hem daar.

Mijn ervaring is dat bijna alle wonderen die ik in mijnleven gezien heb, voortgekomen zijn vanuit mijn intimiteit met Hem, en nooit vanuit iets doen VOOR of OVER Hem, maar tijd doorbrengen MET Hem. Wees je bewust dat Christus in jou is. Jij hebt God in jou. Leef door de regel die Paulus aan de Galaten vertelde – het gaat om de nieuwe schepping, en als je dit doet, zullen vrede en barmhartigheid met je zijn.

Wij hebben Christus in ons – wat willen we nog meer?
Volgende week een ander onderwerp, tot dan,
Zegen,
John Fenn
www.cwowi.org
Mail naar cwowi@aol.com